

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága által az Európai Unió Tanácsa ellen 2005. február 17-én benyújtott kereset

(C-77/05. sz. ügy)

(2005/C 82/50)

(Az eljárás nyelve: angol)

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, képviseli: Elizabeth O'Neill, kézbesítési cím: Luxemburg, 2005. február 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) semmisítse meg az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról szóló, 2004. október 26-i 2007/2004/EK tanácsi rendeletet⁽¹⁾;
- 2) állapítsa meg az EK 233. cikk alapján, hogy a határ-együttműködési ügynökségről szóló rendelet megsemmisítését követően az e tárgyban hozott új szabályozásig a határ-együttműködési ügynökségről szóló rendelet maradjon hatályban, kivéve az Egyesült Királyságnak a határ-együttműködési ügynökségben való részvételét kizáró rendelkezéseket;
- 3) kötelezze az Európai Unió Tanácsát az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (a továbbiakban: határ-együttműködési ügynökségről szóló rendelet) felállításáról szóló, 2004. október 26-i 2007/2004/EK tanácsi rendeletet elfogadásában való részvételt annak ellenére tagadták meg az Egyesült Királyságtól, hogy az a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: schengeni jegyzőkönyv) 5. cikkének (1) bekezdése és az Egyesült Királyság és Írország álláspontjáról szóló jegyzőkönyv 3. cikkének (1) bekezdése alapján jelezte részvételi szándékát. A határ-együttműködési ügynökségről szóló rendelet megsemmisítését az Egyesült Királyság azon az alapon kéri, hogy annak elfogadásából való kizárása lényeges eljárási szabály megsértésnek és/vagy a Szerződés – az EK 230. cikk második bekezdése értelmében vett – megsértésének minősül.

Az Egyesült Királyság elsősorban azt kifogásolja, hogy a határ-együttműködési ügynökségről szóló rendelet elfogadásából való kizárásával a Tanács a schengeni jegyzőkönyv 5. és 4. cikke közötti kapcsolat helytelen értelmezése alapján járt el. Az Egyesült Királyság különösen az alábbiakat kifogásolja:

- a) A Tanács értelmezésének – amely szerint a schengeni jegyzőkönyv 5. cikke által biztosított részvételi jog csak azokra az intézkedésekre vonatkozik, amelyek azokon a schengeni

vívmányokon alapulnak, amelyekben az Egyesült Királyság a 4. cikk alapján elfogadott tanácsi határozat alapján részt vesz – ellentmond az említett cikkek szerkezete és szövegezése, az 5. cikk szerinti eljárás jellege, valamint az Amszterdami Szerződés záróokmányához csatolt, az 5. cikkről szóló nyilatkozat.

- b) Az Egyesült Királyság és Írország álláspontjáról szóló jegyzőkönyv 7. cikkében foglalt „[a schengeni jegyzőkönyv] sérelme nélkül”-szabály hatékony érvényesüléséhez nem szükséges a schengeni jegyzőkönyv Tanács általi értelmezése. Erre az értelmezésre a schengeni vívmányok egységének megőrzéséhez sincs szükség. Ez – mint a vívmányok megőrzésének eszköze – az Egyesült Királyságra gyakorolt kedvezőtlen hatása miatt valójában teljesen aránytalan lenne.
- c) A schengeni vívmányokon alapuló intézkedéseknek a Tanács gyakorlatában használt tág és meghatározatlan fogalma alapján a schengeni jegyzőkönyv 5. cikke szerinti eljárás – a Tanács értelmezése alapján – a jogbiztonságot és a megerősített együttműködés alapvető elveit sértő módon működne.

Az Egyesült Királyság másodlagosan azt kifogásolja, hogy amennyiben a schengeni jegyzőkönyv 4. és 5. cikke közötti kapcsolat Tanács általi értelmezése helyesnek bizonyulna, akkor ez szükségképpen az 5. cikk értelmében vett, a schengeni vívmányokon alapuló intézkedés fogalmának megszorító értelmezését jelentené, kimondva, hogy az elválaszthatatlanul a vívmányhoz kapcsolódik; a határ-együttműködési ügynökségről szóló rendelet azonban nem tekinthető ilyen intézkedésnek.

⁽¹⁾ HL L 349., 1. o.

Az Amtsgericht Freiburg 2005. január 14-i végzésével a Bernd Voigt kontra Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten pénzbírságot kiszabó határozata ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-83/05. sz. ügy)

(2005/C 82/51)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Amtsgericht Freiburg (Németország) 2005. január 14-i végzésével, amely 2005. február 18-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Bernd Voigt kontra Regierungspräsidiums Karlsruhe-Bretten pénzbírságot kiszabó határozata ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Amtsgericht Freiburg a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Az 1992. június 18-i 92/53/EGK irányelvvel ⁽¹⁾ módosított, a típusjövahagyásról szóló 70/156/EGK irányelvet ⁽²⁾, amelyet a német jogba az EK-típusrendelet (A gépkocsikra és gépkocsialkatrészekre vonatkozó EK-típusengedélyezésről szóló, legutóbb 2004. február 7-én módosított, 1994. december 9-i rendelet ⁽³⁾) ültetett át, úgy kell-e értelmezni, hogy egy gépjármű vezetője, akinek gépjárművét az EK-típusengedélyezés szerinti típusjövahagyás alapján személygépjárműként helyezték forgalomba, arra is jogosult, hogy a gépjárművet, mint engedélyezett gépjárműtípust a közúti forgalomban is üzemeltesse, és különösen e gépjármű vezetője csak a személygépjárművekre irányadó sebességkorlátozásokat köteles figyelembe venni?
- 2) Jogosultak-e a közlekedési szabálysértések üldözésére illetékes hatóságok a Kraftfahrt Bundesamt (Gépjárművezetési Szövetségi Hivatal) által az EK-típusengedélyezés szerint kiállított típusjövahagyást és a német vizsgáztató helyek által ezen EK-típusengedélyezés szerint megadott engedélyt a gépjárműtípusok besorolásánál nem irányadóknak nyilvánítani, ha egy ilyen gépjárműtípus vezetője által betartandó sebességkorlátozások megállapításáról van szó?

⁽¹⁾ A gépjárművek és pótkocsijaik típusjövahagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. február 6-i 70/156/EGK tanácsi irányelv, HL L 225., 1. o.

⁽²⁾ HL L 42., 1. o.

⁽³⁾ EK-típusrendelet (A gépkocsikra és gépkocsialkatrészekre vonatkozó EK-típusengedélyezésről szóló, legutóbb 2004. február 7-én módosított 1994. december 9-i rendelet. Az ehhez fűzött hivatalos indokolás szerint: e rendelet a gépjárművek és pótkocsijaik típusjövahagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 70/156/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 1993. szeptember 29-i 93/81/EGK bizottsági irányelvvel (HL 1993. L 264., 49. o.) módosított, a gépjárművek és pótkocsijaik típusjövahagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 70/156/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 1992. június 18-i 92/53/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 225., 1. o.) módosított 70/156/EGK irányelv átültetésére szolgál.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Luxemburgi Nagyhercegség ellen 2005. február 18-án benyújtott kereset

(C-90/05. sz. ügy)

(2005/C 82/52)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Dimitris Triantafyllou, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. február 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Luxemburgi Nagyhercegség ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága, miután a Luxemburgi Nagyhercegség számára lehetőséget biztosított észrevételei megtételére és 2004. július 7-én indokolással ellátott véleményt bocsátott ki, valamint figyelembe vette a Luxemburgi Nagyhercegség 2004. október 13-án a Főtitkárságnál nyilvántartásba vett válaszát, keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel az ország területén nem honos adóalanyok részére történő HÉA-visszatérítésekre előírt hat hónapos határidőt nem tartotta tiszteletben, a Luxemburgi Nagyhercegség nem teljesítette a 1979. december 6-i nyolcadik tanácsi HÉA-irányelv ⁽¹⁾ (79/1072/EGK) 7. cikkének (4) bekezdése alapján fennálló kötelezettségeit,
- 2) kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Luxemburgi Nagyhercegség, amellyel, hogy megfelelően ültette át az irányelvet nemzeti jogrendjébe, a gyakorlatban nem tartja tiszteletben az ország területén nem honos adóalanyok részére történő HÉA-visszatérítések az irányelv 7. cikkének (4) bekezdésében előírt határidőt. A luxemburgi hatóságok által teljesített visszatérítések ugyanis rendszeresen jelentős késedelemmel járnak. Másfelől pedig a luxemburgi jog nem rendelkezik késedelmi kamatról, amely lehetővé tenné a késedelem miatt elszenvedett károk megtérítését.

⁽¹⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályairól szóló, 1979. december 6-i 79/1072/EGK nyolcadik tanácsi irányelv (HL L 331. 1979.12.27., 11. o.)

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Francia Köztársaság ellen 2005. február 21-én benyújtott kereset

(C-92/05. sz. ügy)

(2005/C 82/53)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Bruno Stomsky és Bernhard Schima, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. február 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.